

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 73/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť F. F., V., zastúpeného advokátkou JUDr. T. V., K., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/188/2010 v súvislosti s jeho oznámením z 8. novembra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. F. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. januára 2011 doručená sťažnosť F. F. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“)

v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C/188/2010 v súvislosti s jeho oznámením z 8. novembra 2010.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza: „Dňa 2. 11. 2010 som prostredníctvom právnej zástupkyne poslal porušovateľovi faxové podanie - návrh na začatie konania (žalobu) proti žalovanému K. o zaplatenie 1 045,00 € s príslušenstvom, právnym titulom nájomného za užívanie časti pozemku. Nájomné som uplatnil za obdobie tri roky pozadu od 02. 11. 2007 do 2. 11. 2010, po skutkovej stránke i právnej som návrh na začatie konania (žalobu) riadne zdôvodnil.

Faxové podanie som doplnil v lehote troch dní od jeho odoslania faxom podaním originálu žaloby zhodnej s faxovým podaním, ale už s podpisom, s prílohami a s potrebným počtom rovnopisov, podaním na pošte dňa 2. 11. 2010...

Dňa 15. 11. 2010 som prevzal list porušovateľa s prílohami, v ktorom mi oznamuje, že súd na moje podanie zo dňa 2. 11. 2010 neprihliada, pretože nebolo doplnené písomným podaním v 3 - dňovej lehote... Podľa porušovateľa podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada... Vzhľadom na to, že faxové podanie bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 2. 11. 2010 a písomne toto podanie bolo doplnené 8. 11. 2010, bolo urobené po uplynutí 3-dňovej lehoty, ktorá je hmotnoprávnou lehotou, teda nestačí, ak v posledný deň tejto lehoty bolo písomné vyhotovenie návrhu podané na pošte a adresované súdu.

Porušovateľ ma listom zo dňa 15. 11. 2010 poučil, že je potrebné, aby som podal nový návrh na začatie konania. V prílohe mi porušovateľ vrátil listinné dôkazy, fotografiu, list vlastníctva si ponechal v spise 4 C 188/2010, nevrátil mi originál žaloby s rovnopismi a splnomocnením pre právneho zástupcu, ktoré zrejme sú založené v spise porušovateľa 4 C 188/2010.“

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa F. F... podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, postupom porušovateľa t. j. listom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 08. 11. 2010 č. 34 C/188/2010 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Spišská Nová Ves prikazuje vo veci sp. zn. 4 C 188/2010 ďalej konať.

3. Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- €, ktorú je porušovateľ Okresný súd Spišská Nová Ves povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Porušovateľ Okresný súd Spišská Nová Ves je povinný zaplatiť trovy právneho zastupovania v sume € 261,82 € na účet advokátky JUDr. T. V. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. “

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich.

7. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, ktoré v občianskom súdnom konaní sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

8. Podstatou námietok sťažovateľa je právne posúdenie postupu a následného listu okresného súdu, čím podľa jeho názoru došlo k porušeniu základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 dohovoru. V tejto súvislosti sťažovateľ predovšetkým namieta, že skutočnosti uvedené v oznámení/liste okresného súdu v rámci prebiehajúceho konania vedeného pod sp. zn. 4 C 188/2010 – „... podanie zo dňa 2. 11. 2010 nebolo doplnené písomným podaním v 3-dňovej lehote a preto súd na podanie zo dňa

2. 11. 2010 neprihliada. Je potrebné, aby ste podali nový návrh na začatie konania...“ – je nesprávne, pretože faxové podanie doplnil v stanovenej lehote.

9. Nosné dôvody sťažovateľovej sťažnosti spočívajúce v namietaní v bodoch 2 a 8 uvedených skutočností je možné napraviť, resp. proti nim sa účinne brániť v rámci konania pred všeobecnými súdmi (napr. podanou sťažnosťou predsedovi okresného súdu na priet'ahy v prebiehajúcom konaní vedenou na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 188/2010, prípadne následnou podanou sťažnosťou ústavnému súdu na priet'ahy v prebiehajúcom súdnom konaní, resp. v rámci riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov pred všeobecnými súdmi).

10. Ústavné súdnictvo a právomoc ústavného súdu sú vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, najmä procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných procesných noriem (predovšetkým Občiansky súdny poriadok). Ak teda sťažovateľ má alebo v minulosti mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv, ktorých porušenie namieta, pred všeobecným súdom, tak to vylučuje právomoc ústavného súdu konať o jeho sťažnosti. Nedostatok právomoci ústavného súdu vyplýva priamo z ústavy (čl. 127 ods. 1).

11. Ústavný súd preto už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Nad rámec dôvodov, pre ktoré bola sťažnosť odmietnutá, ústavný súd dodáva, že lehota na doplnenie faxového podania podľa § 42 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov je nepochybne (aj v zmysle konštantnej súdnej judikatúry, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 219/2007 z 26. februára 2008) lehotou procesnou, a nie hmotnoprávnou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2011

